

Súd: Najvyšší súd SR
Spisová značka: 4Oboer/7/2019
Identifikačné číslo spisu: 6716202697
Dátum vydania rozhodnutia: 30.09.2019
Meno a priezvisko: JUDr. Viera Pepelová
Funkcia: sudca
ECLI: ECLI:SK:NSSR:2019:6716202697.1

UZNESENIE

Najvyšší súd Slovenskej republiky v exekučnej veci oprávneného: Ing. F., Csc., nar. XX. XX. XXXX, bytom Q., zastúpeného
Mgr. Michalom Šalingom, advokátom so sídlom Konventná č. 9, Bratislava proti povinnému: Ing. Q., nar. XX. XX. XXXX, bytom V., zastúpenému Advokátskou kanceláriou UHAL, s. r. o., so sídlom Š. Moyzesa č. 9877/43, Zvolen, o vymoženie pohľadávky oprávneného v sume 1 946 029,30 eur a príslušenstva, vedenej na Okresnom súde Zvolen pod sp. zn. 1Er/96/2016, o dovolaní oprávneného proti uzneseniu Krajského súdu v Banskej Bystrici, č. k. 5CoE/165/2016-174 z 27. júna 2017 v znení opravného uznesenia, č. k. 5CoE/165/2016-226 z 15. februára 2019, takto

rozhodol:

- I. Dovolanie o d m i e t a.
- II. Povinnému n e p r i z n á v a náhradu trov dovolacieho konania.

Odôvodnenie

1. Krajský súd v Banskej Bystrici (ďalej len „krajský súd“ alebo odvolací súd“) označeným uznesením potvrdil ako vecne správne uznesenie Okresného súdu Zvolen (ďalej aj „súd prvej inštancie“ alebo „exekučný súd“), č. k. 1Er/96/2016-111 z 22. augusta 2016, ktorým vyhovel námietkam povinného proti exekúcii vedenej súdnym exekútorom JUDr. Václavom Kunom pod sp. zn. EX 329/2016 a exekúciu vyhlásil za neprípustnú. Stotožnil sa so záverom súdu prvej inštancie o tom, že vznesenie námietky premlčania zo strany povinného má za následok dôvodnosť podaných námietok a nevyhnutnosť vyhlásenia prebiehajúcej exekúcie za neprípustnú. Opravným uznesením, č. k. 5CoE/165/2016-226 z 15. februára 2019 odvolací súd opravil záhlavie uznesenia, č. k. 5CoE/165/2016-174 z 27. júna 2017 a následne spolu s ním opätovne doručoval aj potvrdzujúce uznesenie krajského súdu, č. k. 5CoE/165/2016-174 z 27. júna 2017.

2. Proti uvedenému uzneseniu odvolacieho súdu podal oprávnený (ďalej aj „dovolateľ“) dňa 06. mája 2019 dovolanie, ktorým navrhol zrušiť uznesenie odvolacieho súdu a zároveň aj uznesenie exekučného súdu a vec im vrátiť na ďalšie konanie, alternatívne navrhol, aby dovolací súd napadnuté uznesenie

odvolacieho súdu zmenil tak, že námietky povinného voči exekúcii EX 329/2016 zamieta.

3. Podané dovolanie oprávnený odôvodnil ustanovením § 420 písm. f/ zákona č. 160/2015 Z. z. Civilný sporový poriadok (ďalej aj „Civilný sporový poriadok“ alebo „C. s. p.“), nakoľko mu súdy nesprávnym procesným postupom mali znemožniť, aby uskutočňoval jemu patriace procesné práva v takej miere, že došlo k porušeniu jeho práva na spravodlivý proces, a to z dôvodu nedostatočného odôvodnenia rozhodnutia, čo má robiť napadnuté uznesenie nepreskúmateľným.

4. K podanému dovolaniu sa povinný nevyjadril.

5. Najvyšší súd Slovenskej republiky (ďalej len „najvyšší súd“) ako súd dovolací (§ 35 C. s. p.), po zistení, že dovolanie podal včas oprávnený, v neprospech ktorého bolo napadnuté rozhodnutie vydané (§ 424 C. s. p.), zastúpený advokátom (§ 429 ods. 1 C. s. p.), bez nariadenia pojednávania (§ 443 C. s. p.) dospel k záveru, že tento mimoriadny opravný prostriedok treba odmietnuť.

6. Podľa Civilného sporového poriadku sa postupuje, ak je daná právomoc súdu, pokiaľ Civilný mimosporový poriadok, Správny súdny poriadok alebo iný zákon neustanovuje inak (viď § 2 C. s. p.). Z hľadiska právnej úpravy prípustnosti dovolania „iným“ zákonom v zmysle § 2 C. s. p. je tiež Exekučný poriadok.

7. Podľa § 202 ods. 4 EP v znení účinnom od 1. apríla 2017 dovolanie ani dovolanie generálneho prokurátora proti uzneseniu vydanému v exekučnom konaní nie je prípustné.

8. Podľa prechodného ustanovenia § 243h ods. 1 prvej vety EP k úpravám účinným od 1. apríla 2017, ak tento zákon v § 243i až §243k neustanovuje inak, exekučné konania začaté pred 1. aprílom 2017 sa dokončia podľa predpisov účinných do 31. marca 2017.

Vo vzťahu k opravným konaniam, teda ani k dovolaciemu konaniu, však zákon vo svojich ustanoveniach neobsahuje žiadne pravidlo.

9. V preskúmvanej veci bolo dovolaním napadnuté rozhodnutie krajského súdu, vydané 27. júna 2017 v spojení s opravným uznesením vydaným 15. februára 2019 a dovolanie bolo podané 6. mája 2019. Dovolacie konanie teda začalo za účinnosti Exekučného poriadku, ktorý prípustnosť dovolania proti rozhodnutiu vydanému v exekučnom konaní výslovne vylučuje. Pokiaľ teda prechodné ustanovenie Exekučného poriadku neurčilo vo vzťahu k dovolaciemu konaniu žiadne pravidlo a dovolanie (ako i ním napadnuté rozhodnutie krajského súdu) bolo podané už za účinnosti novelizovanej právnej úpravy, je potrebné vychádzať z princípu okamžitej aplikability procesných noriem. K uvedenému záveru dospel najvyšší súd aj v rozhodnutiach, sp. zn. 3ECdo/16/2017, 3ECdo/26/2017, 3ECdo/27/2017, 4ECdo/23/2017, 5ECdo/10/2017, 7ECdo/3/2017, 8ECdo/17/2017, 5ECdo/2/2018, pričom predmetný záver vyhodnotil ako ústavne konformný aj Ústavný súd Slovenskej republiky v uzneseniach, sp. zn. II. ÚS 185/2018, III. ÚS 276/2018, I. ÚS 281/2018 a náleze I. ÚS 259/2018.

10. Vzhľadom k uvedenému najvyšší súd dovolanie oprávneného, prípustnosť ktorého je ustanovením § 202 ods. 4 Exekučného poriadku (v znení od 1. apríla 2017) výslovne vylúčená, odmietol podľa § 447 písm. c/ C. s. p.

11. O trovách konania rozhodol dovolací súd v zmysle § 453 ods. 1 C. s. p. v spojení s § 255 ods. 1 C. s. p., pričom povinnému, ktorý bol v dovolacom konaní úspešný, nepriznal náhradu trov konania, nakoľko mu v dovolacom konaní žiadne trovy nevznikli (R 72/2018).

12. Toto rozhodnutie prijal senát Najvyššieho súdu Slovenskej republiky pomerom hlasov 3 : 0.

Poučenie:

Proti tomuto uzneseniu nie je prípustný opravný prostriedok.